

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

4tò. Circumcisio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Et pia pars hominum, Divinæ dedita legi,
 Fretaque promissis Domini, delapsa supernè
 Nuncia nequaquam mentiri posse, sciebant.
 Hæc incredulitas ideo permessa videtur,
 Ne citiùs pueros raperet violentia Regis,
 Indomitùsque furor sua stringeret arma, prius-
 Virgineæ triadi nostræ concessa facultas, (quam
 Ex Hebræorum fugiendi sinibus. Ecce!
 Consilio Domini nihil est sapientius; ille
 Non vi, non rapido prosternit turbine; miti
 Tramite procedit: nec vult decreta resolvi
 Tradita per Mosen. Præfixo tempore Matrem
 Vult prodire foràs (licèt omni labe carentem
 Ediderit partum) potiusque tenere latenti
 Vi gladios, frameas, & spicula sæva latronum.
 Hæc perpensa dabunt nobis calcaria, leges,
 Quas Deus injunxit populo, servare. Memento,
 Si Deus ipse suis jussis obtemperet, utrùm
 Conveniat nobis, sub quovis tegmine lentas
 Excusare moras, vel quod sceleratius, ipfas
 Sacrilego fastu Christi pessumdare leges.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS PRIMÆ
 INDUCTIO QUARTA.

S. LUCAS CAP. 2.

Et postquam consummati sunt dies octo, ut circumcide-
 retur puer, vocatum est nomen ejus Jesus; quod vo-
 catum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus octavo post suam
 miraculosam Nativitatem die, etiamsi ab omni peccati labe
 esset immunis, juxta legem Abrahæ circumciditur, & celebri no-
 mine Jesu, quod super omne nomen est, ac Mundi Salvatorem
 significat, mirificè exaltatur.

B 3

Æquo-

Aquoreis, octo vicibus, produxerat undis
 Sol caput auricomum, cum Virgo puerpera
 Thariadæ Patris cupiens implere, puellum (legem
 Circumcidendum pro more adduxit. Anhelis
 Mysta favens precibus Puerum, solennibus actis
^{Luc. 2} Ut voluit Joseph, condigno nomine Jesum
 Appellat: siquidem sub tali nomine Christum
 In terris voluisse suos complere labores,
 Ex hoc conjicias, quod missus ab Æthere Princeps
 Angelicus jubeat, Puerum debere vocari
 Hoc Salvatoris specioso nomine Jesu.
 Quid verò notat hæc brevis appellatio, Jesus
 Illa characterum tantummodò quinque synopsis
 Ceu compendiolo, magnum designat Atlantem,
 Quem Pater æternus Cælo demisit, ut Orbem
 Salvat ab interitu. Nomen prænobile, sanctum
 Dulce super purum florentis nectar Hymetti
 In quo terrigenæ cuncti salventur, oportet.
 Hoc recreat Superos, purgantes mitigat ignes,
 et gen⁹ humanum, quod adhuc cum principemun
 Tartaræque domûs in terris bellat, adinstar (d
 Armatæ turris magnâ virtute tuetur.
 O Nomen Jesu! super omnia nomina Nomen!
 In quo, qui vigilat, Cæli hunc protectio munit,
 In quo, qui dormit, securâ pace quiescit.
 In quo, qui patitur, felici sorte triumphat.
 In quo, qui vivit, Libitinæ spicula ridet.
 In quo, qui moritur, devictâ morte resurgit.
 Jesus salvificat, disrumpit vincula Jesus.
 Jesus fortificat, timidus dat robora Jesus.
 Jesus vivificat, fert ægris pharmaca Jesus.
 Jesus lætificat, mœstis dat gaudia Jesus.
 Jesus sanctificat, dat dona perennia Jesus.

Qui

Qui zelo Domini succensi ex corde teporem
 Ejiciunt, ardent in sacro Nomine Jesu.
 Hoc facit adversi jactatos turbine fati
 Intrepidus; tribuit, si faustâ sorte potimur,
 Ne tumeant animi, moderamina; pellit opacas
 Dæmonis infidias, expugnat Tartara, diris
 Obsessos homines Furiarum liberat umbris.
 Omnia quæ facimus, Paulo suadente, sub ipso
 Ut bene succedant, faciamus Nomine Jesu.
 Tempora metimur, totûsque revolvitur, illo
 Nominis auspicio, rursûm quoque clauditur annus.
 Unâ primus homo, Divinum præter amorem,
 Lege tenebatur; Stygio seductus ab Angue
 Transgressus, totam vitiavit crimine Terram.
 Hinc holocausta Deo, sed inani pondere, facta;
 Mundus erat sine lege datâ, sine luce salutis
 Cæcus in obscurâ noctis caligine palpans.
 Hic status humanam viginti sæcula gentem
 Implicitam tenuit: tandem de femine Thare
 Descendens Abraham, Domino mandante, secun-
 Quâ luerent pueri primæva piacula, Legem (dam
 Publicat: hancque suo Jesus in corpore, quamvis
 Non attraxisset primæ contagia culpæ,
 Promptus adimplevit; dum primo flore sacrati
 Sanguinis hæc, quæ non contraxit, debita solvit.
 Ite procul tristes, nimix procul ite querelæ,
 Innocuo si quæ tempestas, sæva procellis,
 Ingruat. In niveis Mariæ conspeximus ulnis
 Criminis expertem, Patrum delicta piare,
 Immeritumque pati. Nos Lex nova suavis amoris
 Eximit à tali nexu, veterumque rigore.
 Attamen astrinxit Baptismi fonte lavari,
 Et circumcidi contrito corde, pióque

Mentis in affectu; per totam denique vitam,
 Ut decet Athletas Christi, cum Dæmone, Mundo
 Corruptâque, dolo serpentis, carne, seorsim
 Belligeras conferre manus: illisque subactis,
 Exemplo Christi, qui factus victima Patri
 Pro nobis, toto quo vixit tempore, sordes
 Humani generis, lacrymis gemitûque perenni
 Absterfit; sic nos renovatis moribus ultrò,
 Quæ primævorum levitas delicta, nefandi
 Instinctu Satana, quondam commiserat, unâ
 Cum propriis noxis, ex toto corde steamus.
 Virgo Dei Genitrix, fœni subnixâ maniplo,
 Ad præsepe sedet, formâ speciosior omni:
 Frons nive candidior, facies quoque tota; refulgent
 Ex ciliis oculi, tanquam duo sidera; tingit
 Purpura prima genas, augustâque circuit ora:
 Connectit dentes alabastri candidus ordo:
 Assimiles ebori collum, pectûsque, manusque.
 Tota places, speciosa nimis, specialis amica!
 In Te nulla cadit maculæ nota: fundis ab ore
 Ambrosiam, & niveum distillant ubera nectar,
 Hoc reficit potu Divinum Virgo puellum,
 Qui sedet in gremio Matris, quasi Regis eburno
 Magnificoque throno, risu cognoscere blandam
 Incipit, & placido circumspicit omnia vultu.
 O formose Puer! per quem, quæ facta videmus,
 Ex nihilo producta patent: cur, quæso, negares
 Præ reliquis tibi-met speciosam condere formam?
 Formam, quam statuit Deitas ipsissima, tanquam
 Illustrem fabricam, triginta ac amplius annis
 Gestare in terris, superisque perenniter oris.
 O præclara domus! palmam cui cedere, pulchri
 Quidquid Mundus habet, quidquid Cœlestia regna
 Im-

Immensis stringunt ulnis spatiiisque, jubetur.
 Quid Tibi, mi Joseph! de tantâ Matre videtur?
 Quid Tibi de puero? quò Te reverentia ducit?
 Raptus in ecstaticum nimiâ præ luce stuporem
 Obsequiis alacer, nunc hunc, nunc respicis illam.
 Exultas; dubiòque caret, quòd videris ipsos
 Circumstare Dei Proceres, missòsque supernè
 Angelicos cives, quibus incunabula Christi
 Concelebrare datum. Stabulum quicumque subin-
 Hanc triadem tacitâ subMajestate verentur. (trant,
 Et quia Bethlehemæ magnus de stemmate David
 Concurfus populi, quem jussu Cæsaris albo
 Infereret Præses Syriæ, confluxerat; absque
 Ancipiti dubio Solymam vaga fama frequenter
 Attulit ex nimio populi rumore novellas,
 Quòd sit Bethlehemæ, Cælo referente, supremus
 Progenitus Princeps, qui solvat vincla, fugétque
 Insidias Erebi, totum quoque corrigat Orbem.
 Arbitror ex ipso Regali stemmate David
 Bethlehemam Solymis magnam properâsse cater-
 Illa redux potuit Regi nova tanta referre, (vam.
 Quæ propriis oculis ac auribus hauserat. Usquè
 Narratis subtraccta fides, rumorque putatus
 Mendacis populi: quia sic permiserat Æther.
 Mosaicæ Leges, ut quæque puerpera certum,
 Ex quo decubuit, non tacto limine tempus
 Compleat, instituunt: quapropter Templâ subire
 Noluit alma Parens; sed Patrum legibus uti,
 Et si virgineo nunquam viduata pudore,
 Maluit. Interea tacito pede tempora currunt,
 Una dies aliam, noctem nox altera pellit.
 Spectatum redeunt inopes præsepia; Matri,
 Ut prolem melius sustentet, munera largis

Apportant manibus, Salvatorémque salutant.
 Hic pia devotam subeat meditatio mentem,
 Quàm suavi cultu Virgo, cum conjuge, Jesum
 Sub stabulî tenebris fuerit venerata: profectò
 Mille super Cœlos misit suspiria, mille
 Millia votorum. Quoties ad strata puelli
 Fortè quiescentis curvato poplite fedit,
 Effuditque preces! quoties Josephus eundem
 Pronus adoravit! Sol merfâ luce reliquit
 Invenitque iterum flammâ redeunte precantes
 Nocte dièque suum tenuit devotio cursum,
 Non ex incenso sparguntur aromate tales
 Ac tam fragrantés fumi; nec thuris acervus
 Tam suavi Superos unquam recreavit odore:
 Gratiór ex pecorum stabulo fragrantia sursum
 Ascendit, quàm magna patrum fumantibus an-
 Ambrosias inter nebulas holocausta dederunt.
 Continuo motu rapitur devotio sursum,
 Nec minor in cursu descendit missa deorsum
 Gratia. Felices animæ, quæ carcere Limbi
 Inclusæ tales intellexère novellas!
 Exultâsse puto, quoties commercia Cœli
 Atque domûs Bethlêm, Geniis referentibus, illi
 Sunt patefacta; hilares frangenda repagula por-
 Carceris invisi didicerunt; nulla deinceps
 Sæcula, sed solos triginta trësque recursus
 Phœbei jubaris pro libertate requiri.
 Hic mihi pro veterum, peto, consuetudine Vatu
 Concedi Stygios paucis memorare tumultus.
 Limbus erat calido nimum vicinus Averno;
 Hinc Patrum cantus, plaususque, & júbila spii
 Irrumpunt tenebris: pœnarum sistitur ordo,
 Rumpuntur gemitus, manésque silentia servat

Lucifer ignivomo tonat, ut fera bellua, rictu:
 Quid sibi vult stolidus Patrum concentus? & audit,
 Quod Dux, qui populum salvet, venisse putetur.
 Nos infelices! totus reboabat Avernus:
 Hi tandem placido potiuntur sine dolorum;
 Nos cruciat miseros mera desperatio: nullus
 Finis adest. Numeres annorum millia mille;
 Finis abest; duplices, triplices; nec meta malorum.
 O insensati! facilis descensus Averni,
 Sed revocare gradum nulli conceditur. Ergo
 Dum fumus in vivis, & Christi morte redempti,
 Hæc loca pœnarum solido virtutis amore
 Atque exercitio vitemus: quidquid in Orbe
 Sensibus arridet, vanos quoque sortis honores
 Salvifico fulti spernamus Nomine JESU.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS PRIMÆ

INDUCTIO QUINTA.

S. MATTHÆUS CAP. 2.

Cum ergo natus esset Jesus in Bethlehem Juda in diebus
 Herodis Regis: ecce Magi ab oriente venerunt Ieroso-
 lymam dicentes: Ubi est, qui natus est, Rex Judæorum?
 vidimus enim stellam ejus in oriente, & venimus adorare
 eum. Audiens autem Herodes Rex turbatus est, & omnis
 Ierosolyma cum illo &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus à tribus Magis, seu
 Regibus ex oriente, stellâ novâ, veluti signo bilaritatis,
 Bethlemium Juda deductis, triplici munerum Hieroglyphico, vi-
 delicet thura, auro, & myrrhâ regaliter honoratur; &, sicuti
 tantam Majestatem decet, humili devotione adoratur &c.

Non contenta Dei bonitas, natalia Christi
 Notificasse viris solâ de plebe; sed instat,
 Hæc nova quamprimùm cunctis exponere terris.
 Quip-